

από την (εικονική) ειρήνη

Βρισκόμαστε ήδη σε μια περίοδο που τα όρια ανάμεσα στην ειρήνη και τον πόλεμο θολώνουν ολοένα και περισσότερο. Οι διαρκείς κρίσεις των τελευταίων ετών διαμόρφωναν κάθε φορά πεδία έκτακτων αναγκών και πολεμικού συναγερμού των κοινωνιών. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα η πειθαρχική οργάνωση της "υγειονομικής κρίσης", στην οποία η μάχη με τον "αόρατο εχθρό" covid μετατράπηκε σε πεδίο διευρυμένων κοινωνικών καταναγκασμών, καραντίνας, ελέγχου και στρατιωτικοποίησης της καθημερινότητας, για την διαφύλαξη του "υγιούς εθνικού σώματος". Στην ειρήνη των κυρίαρχων μεγάλα κομμάτια των υποτελών τάξεων

πεθαίνουν "αθόρυβα": στα στρατόπεδα "φιλοξενίας" μετανασ(ρι)ων, τα εργασιακά κάτεργα εδώ και στον "αναπτυσσόμενο κόσμο", στις φυλακές, τα ψυχιατρεία, στα συνόρα των καπιταλιστικών "παραδείσων". Αναρίθμητες δολοφονίες γυναικών, όσων δεν χωρούν στις έμφυλες κανονικότητες. Διαρκής υποτίμηση των συνθηκών διαβίωσης, λεηλασία γης, νερού και αέρα... Η ειρήνη τους μας ψιθυρίζει: και όποι@ αντέξει. Το κάλεσμα για "υπεράσπιση της ειρήνης" είναι ένα κάλεσμα υπεράσπισης αυτού του κόσμου που τα ένοπλα χέρια του στοχεύουν στις ζωές μας.

**ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ**

και όποιος αντέξει...

στον (πραγματικό) πόλεμο

και πάλι πίσω...

Στον πόλεμο οι κυρίαρχοι δεν καίνε απλά κεφάλαια, καταστρέφουν σώματα, ερηνώνουν εδάφη. Στην ουκρανία αυτή τη στιγμή οι εθνικισμοί, είτε με την αυτοκρατορική τους φορεσιά -του ρωσικού κράτους- είτε με την πατριωτική τους φορεσιά -του ουκρανικού- ξαναχαράσσουν τα αιματηρά τους σχέδια στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Το παράδοξο είναι ότι ενώ συσσωρεύεται τόσο στρατιωτική ισχύς στην περιοχή, όλοι μιλάνε για απελευθέρωση. Από τη μία το ρώσικο κράτος και οι υποστηρικτές του που ξεπλένουν τον απολυταρχισμό του μιλώντας για αντιφασισμό και από την άλλη το ουκρανικό κράτος και οι δυτικοί σύμμαχοί του που αποτελούν πλυντήριο για κάθε πατριώτη, ναζί ή μη. Η συγκεκριμένη σύρραξη δεν περιορίζεται μόνο στο στενό πλαίσιο γεωπολιτικών αναδιευθετήσεων. Αποτελεί

μια σύγκρουση δύο διαφορετικών μοντέλων εξουσίας μέσα σε ένα διευρυμένο περιβάλλον συστημικής κρίσης και ένα κάλεσμα για επέκταση της στρατιωτικοποίησης των κοινωνιών. Γι' αυτό και η επιμονή των δυτικών ηγεμόνων να συστρατευτούμε με τις δυτικές, φιλελεύθερες αξίες της δημοκρατίας έναντι του «ανατολικού ολοκληρωτισμού». Σε όλη αυτή την πολεμική προετοιμασία το ελληνικό κράτος δεν θα μπορούσε να είναι αμέτοχο: μας καλεί στη βάση του εθνικού συμφέροντος να διαλέξουμε ως αναλώσιμα το σωστό καράκωμα. Αν θέλουμε να μπλοκάρουμε τον πόλεμο πρέπει να θέσουμε τις εαυτές μας εκτός γραμμής πυρός, να φτύσουμε το εθνικό συμφέρον, τον στρατό και τον μιλιταρισμό.

**ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΟ ΟΡΙΖΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΤΟ ΝΑ ΑΡΝΗΘΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

στις αρνήτριες, τους λιποτάκτες και φυγάδες του πολέμου

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ

στα οδοφράγματα την ειρήνη και τον πόλεμό τους

αλληλεγγύη στον αναρχικό ολικό αρνητή στράτευσης Παύλο Χ.
(που δικάζεται στο στρατοδικείο Ιωαννίνων στις 5/4)

στο χώρο του θεσίτη
**6mm 3/4
ΚΥΡ**
ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ
"για τον πόλεμο στην ουκρανία"

χώρος ραδιοργάνωσης & ανατροπής **ΘΕΡΣΙΤΗΣ**
ΝΕΣΤΟΡΟΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ -ΙΛΙΟΝ
thersitis.espiv.net

